

Joanna Łuczyńska

"/II/ Gwiazda zaranna Marii Dąbrowskiej. (Na tle różnych konstelacji)", Tadeusz Drewnowski, "Miesięcznik Literacki" nr 1 (1976) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 19/2 (60), 153

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ DREWNOWSKI Tadeusz: /I/ Gwiazda zaranna. (Na tle różnych konstelacji). "Miesięcznik Literacki" 1975 nr 12 s. 46-60.

Poszukiwania rodowodu pisarstwa Marii Dąbrowskiej prowadzą do ujawnienia rozstrzygającego wpływu na jej osobowość i w konsekwencji na jej twórczość, młodzieńczego "okresu pracy społecznej". Celem szkicu jest wskazanie najistotniejszych fragmentów "biografii duchowej" pisarki, prezentacja tych orientacji społeczno-politycznych i formacji intelektualnych, które określiły jej późniejszą postawę filozoficzną i ideową. Na epizod młodości złożyły się pierwsze doświadczenia narodowo-społeczne rewolucji 1905, studia w Brukseli i powiązania z belgijskim ruchem umysłowym pozostającym w kręgu narodowych idei wolnościowych i społecznych idei socjalizmu spółdzielczego oraz silna inspiracja poglądów filozoficzno-społecznych Edwarda Abramowskiego.

BP/60/19

J.Ł.

/II/ DREWNOWSKI Tadeusz: /II/ Gwiazda zaranna Marii Dąbrowskiej. (Na tle różnych konstelacji). "Miesięcznik Literacki" 1976 nr 1 s. 64-78.

Część druga szkicu o "drogach młodości" Marii Dąbrowskiej. Rozważania autora koncentrują się wokół działalności pisarki po powrocie do kraju, jej udziału w polskim życiu społecznym i ruchu ideowo-intelektualnym radykalnej inteligencji warszawskiej. Szczególnie interesującym dokumentem biografii duchowej Dąbrowskiej jest jej publicystyka społeczna uprawiana w latach 1910-1916 w prasie związanej z postępowymi ugrupowaniami społeczno-politycznymi. Problematyka tu podejmowana koncentrowała się przede wszystkim wokół "filozofii pracy" oraz ruchu ludowego. Ujawniane poprzez wypowiedzi publicystyczne, fragmenty biografii, analizy prądów epoki poglądy pisarki tworzą podstawę próby rekonstrukcji jej światopoglądu; rekonstrukcja taka jest bowiem koniecznym warunkiem rozumienia twórczości Dąbrowskiej.

BP/60/20

J.Ł.